

16.5.67, יום ג'

חזרנו הבוקר לשדה בוקר.

עניתי על מכתבים.

17.5.67, יום ד'

המסכתי הבוקר לענות על מכתבים. סיימתי כל אלה שהגיעו אלי אחרי שובי מארה"ב.

מסופקני אם אוכל לענות על המון המכתבים שנהקבלו בימי בקורי בארה"ב.

- אהמול והיום דפדפתי - כמדומני בפעם הראשונה - בחבורו של סגן אלוף מרדכי

בר-און (מורה"לה) "אהגר והגמר" - ארבעה כרכים על ההכונה המשולשת למבצע סיני-סואץ.

בכרך ד' עמודים 755-757, תשובתי המלאה להצעת גנרל שאל. מן הראוי שאעתיק ההצעה

ותשובתי במלואה.

בשלוש פגישות נעימה עם משלחת מלוא אנגלוס.

בארבע וחצי מרכז רפי. דברו שמעון, אלמוגי ועוד. לא יכלתי להשאר עד הסוף.

(בסוף דיבר משה, כי אמרו לי שבשבע בערב יבוא אצלי מוקה מפריס, הוא לא בא). בהשע

בערב בא אצלי יעקב הרצוג. לא היה ברור לי לאיזו מטרה בא.

10.5.67, יום ד'

בבוקר. באה אצלי חנה למדן. יש צורך שוועדת של ששה ייפגשו פעם בשבוע ודרושה

השתתפותי. אמרתי לה שקשה אצטמצם לבזבז שש שעות על נסיעה לה"א בכל שבוע. הציעה שפעם

הפגישה תחייים בה"א ובפעם בשדה בוקר. לא הסכמתי. הצעתי פעם בה"א ופעם בשדה-בוקר.

ב-11 מהילדה גז, הלל כהן, נפתלי לוונסל, בן שמחון, אבוטבול ועוד חברים אחדים

בענייני רפי.

בערב - פגישה ברחובות עם תלמידי הפקולטה החקלאית. פתחתי בקיצור בשלוש

מסימות דורנו: איכלוס הנגב, עליה גדלה מארצות הרווחה, להיות לעם סגולה. היו שאלות לענין. הפגישה הייתה כדאית.

11.5.67, יום ה'

שמעון לא מרוצה מוולפנזון, משה דיין טסכים להיות עורך.

בארבע מזכירות רפ"י - על רשב"ם. הסכמתי שאין עוד צורך להחליט על כך, כי

לע"ע יש להפעיל חובי שנוי מספר הבחירות ולהגדיל מספר חברי רפי.

בערב בא אצלי יעקב הרצוג.

12.5.67, יום ו'

בבוקר ישיבת השעה. על מקורות כסף, הגדלת מספר החברים.

לאחה"צ חזרתי לשדה בוקר. גמרתי בערב רשימת דברי בכנסת.

13.5.67

בבוקר משלחת מארגנטינה. מדברים ביניהם ספרדית, ואחי דיברו אידיש.

ד"ר מרכוס ווינשלבויס אמר לי כי יש 200 בתי ספר אינטגרלים ובהם 300-500 תלמידים יהודים בכל אחד.

משה דיין ושמעון לא הסכימו לדעתי שנדרוש מחר התפטרות אשכול (כפי שעשו בשנת

1940 לראש הממשלה צ'מברליין) ונסביר הנימוקים בגלוי. הוצע שנדרוש ישיבה סודית של

הכנסת או דיון בוועדת חו"ב.

- הופתעתי בישיבה כשהביאו לי פתקא מחיים שהרמטכל רוצה לראות אותי הערב בשעה 7/2.

הסכמתי.